

Gewone algemene vergadering

van 16 mei 2022

Voorstelling van de kandidaten
voor de statutaire verkiezingen

+

Uittreksel uit het verslag
van de ondernemingsraad
van 19 april 2022

sabam

Voorstelling van de kandidaten voor de statutaire verkiezingen (in alfabetische volgorde)

Inhoudstafel

> Bestuursorgaan	3
Pierre Dumoulin	4
Luc Gulinck	6
Manuel Hermia	9
Rudy Léonet	11
Bram Renders	13
Sabine Tielens	14
Walter Verdin	16
> College voor toneel-, literaire en audiovisuele rechten en beeldende kunsten	18
Eva Cools	19
> Uittreksel uit het verslag van de ondernemingsraad van 19 april 2022	21

> Bestuursorgaan

Pierre Dumoulin

Pierre Dumoulin is een Belgische songwriter, zakelijk producent en muziekproducent en werd op 4 september 1982 in Luik geboren. Hij is ook de zanger van de Belgische band Roscoe. Hij heeft de nummers 'City Lights' en 'Wake Up' van Blanche en Eliot geschreven en gecomponeerd, die in 2017 en 2019 België hebben vertegenwoordigd op het Eurovisiesongfestival. Sindsdien heeft hij de ene na de andere schrijfsessie gehouden met tal van artiesten zoals Gala, Ibe, Noémie Wolfs, Gjon's tears, Alice on The Roof, Tessa Dixson en Grandgeorge.

Maart 2022 betekent eveneens de release van het derde album van de band Roscoe, 'Folds', dat met positieve kritieken wordt overladen. De band is nu op tournee om dit nieuwe opus op het podium te brengen.

> Uitdagingen

Ik heb nu al vier jaar het geluk dat ik mag deelnemen aan de strategische debatten van Sabam. Ik herinner mij dat, toen ik mij voor het eerst kandidaat stelde, mijn engagement werd ingegeven door de uitdagingen die de vennootschap moest aangaan. En ik ben niet teleurgesteld.

Ik had toen vier prioriteiten vastgelegd waarvoor ik binnen het bestuursorgaan zou ijveren. Nu ik vanaf een afstand naar dit eerste mandaat kijk, denk ik dat ik in de lijn van mijn engagement heb gewerkt.

1. De nieuwe technologieën. Wat is de toekomst voor de beheersvennootschappen in de digitale wereld? Welke plaats zullen zij innemen? Hoe passen ze in dit veranderende landschap? Dankzij Blockchain of de standaardisering van metadata? Moeten we de rechtstreekse vergoeding van auteurs automatiseren? Ik heb gedurende mijn eerste mandaat geknokt om aan het bestuursorgaan en aan het management een duidelijk en objectief beeld te geven van de huidige realiteit van het auteursrecht in deze technologische wereld via, met

name, de ontmoeting met een autoriteit in deze problematiek: de Engelsman Cliff Fluet. Als ik het geluk heb om een tweede mandaat uit te voeren, zal ik Sabam blijven wijzen op deze fundamentele vraagstukken in onze maatschappij die – of we dat nu willen of niet – elke dag iets digitaler wordt.

2. Het evenwicht herstellen in de waardeoverdracht. Sabam was de laatste jaren een van de pleitbezorgers in de strijd voor een betere vergoeding van auteurs door streamingplatforms. De strijd zal nog lang zijn en blijft een centrale plaats innemen in mijn engagement.

3. De dialoog tussen Sabam en de bevoegde autoriteiten. Als de coronacrisis iets positiefs heeft opgeleverd, is het wel dat Sabam een constructief contact heeft kunnen opbouwen met de autoriteiten via de compensatiedossiers. Ik denk dat door het beheer hiervan onze overheid Sabam weer als een zeer geloofwaardige partner ziet.

4. De relatie van Sabam met haar klanten verbeteren. Het punt dat waarschijnlijk het minst is geëvolueerd. Dat was des te duidelijker in het geschil tussen Sabam en de horeca gedurende de coronacrisis. We zullen nog heel wat inspanningen moeten leveren om onze klanten te doen inzien dat ze, door hun Sabam-facturen te betalen, rechtstreeks de auteurs betalen en niet een of andere obscure taks waarvan de winsten automatisch op de rekeningen van Sabam belanden.

Ik blijf bij dit vierde punt: door met de artiesten te werken, door ze in rechtstreeks contact te brengen met de klanten kan dit beeld worden bijgesteld. Er is nog werk aan de winkel.

Ik voeg nog een vijfde belangrijk punt toe:

5. De relatie tussen Sabam en haar leden. Er werd al veel vooruitgang geboekt om het beheer van rechten door Sabam transparanter te maken. We hebben er ook voor gezorgd dat er weer een menselijke factor is in de contacten tussen de leden en de vennootschap. Maar we hebben nog veel werk voor de boeg om het vertrouwen van onze auteurs terug te winnen. Ik zal er meer bepaald op toezien dat een gepersonaliseerde en steeds menselijkere begeleiding centraal staat in de bekommernissen van Sabam.

Ik moet zeggen dat deze vier jaar voor mij een bijzonder verrijkende ervaring zijn geweest en ik denk een klein steentje te hebben bijgedragen in de belangrijke debatten. Ik geef toe dat ik mijn functies zou neerleggen met een bitter onvoltooid gevoel, moest het hier nu stoppen voor mij. Omdat ik denk te hebben bijgedragen aan de start van een diepgaande transformatie stel ik mij kandidaat voor een nieuw mandaat. Ik wil het werk erg graag voortzetten en het resultaat van de verandering zien.

Luc Gulinck

Luc Gulinck was als auteur en uitvoerende kunstenaar voornamelijk actief in experimentele rock en dance. Hij speelde in de jaren 1980 onder andere in de groepen Men 2nd (B) en Clock DVA (UK), en eind jaren 1990 in het in de eigen moerstaal opererende triphop/techno/drum 'n' bass/dub-trio Kolk. Vandaag is hij occasioneel lid van de groep Zool. en schaaft hij nog altijd aan die alles verterende wereldhit die hij volgens sommigen in zich heeft.

Luc studeerde rechten en specialiseerde zich gaandeweg in auteursrecht en naburige rechten, mediarecht en aanverwante domeinen. Eerst freelancete hij evenwel als muzikjournalist (o.a. voor Rock This Town/Fabiola, Het Volk en De Morgen), om later de muziekindustrie binnen te treden: hij doorliep diverse functies (publicist, product manager, bedrijfsjurist, algemeen directeur) bij onafhankelijke platenmaatschappijen als Antler-Subway, NEWS/Music Man en R&S Records en vervoegde in 1997 de Belgische vestiging van Sony Music Entertainment als *legal & business affairs manager*. Daarna nam hij gedurende een aantal jaren diezelfde functie waar bij EMI Music Belgium.

Sinds 2004 staat hij als zelfstandig juridisch en zakelijk adviseur auteurs, componisten, uitvoerende kunstenaars (muzikanten en acteurs), producers, managers, televisie-, film- en platenproducenten, uitgevers en andere actoren in de internationale muziek- en audiovisuele industrie bij. In 2009 werd hij voorzitter van Uradex, dat onder zijn impuls en volgehouden sturing vervelde tot PlayRight, de Belgische beheersvennootschap voor de naburige rechten van uitvoerende kunstenaars zoals we die vandaag kennen. Sinds begin 2021 zetelt hij in het bestuursorgaan van Sabam – initieel als gecoöpteerd lid, daarna bevestigd in de functie door de algemene vergadering.

Verder is hij lid van de BVA (Belgische Vereniging voor het Auteursrecht) en bestuurer van de belangenvereniging De Muziekgilde (oud huis GALM). Aan het Gentse Conservatorium/School of Arts (HOGENT) doceert hij als gastprofessor de cursus 'Juridische en zakelijke aspecten van de muziekindustrie'. Die vormde de basis voor zijn in 2019

© Leon De Backer

bij Academia Press verschenen boekwerk *Hier tekenen! (En let niet op de kleine lettertjes ...)*. Van die lijvige gids doorheen het juridische en zakelijke labrynt van de muziekwereld zag vorig jaar ook de Franse vertaling het licht*.

** Signez ici ! (Et ne faites pas attention aux petits caractères) – uitgegeven bij Academia Press/Racine.*

> Motivatie & aandachtspunten

Het hoeft geen betoog dat het collectief beheer van rechten me na aan het hart ligt. Niet alleen als sterkhouders van de makers, maar ook als garantie voor de duurzaamheid en de diversiteit van het ecosysteem van de brede cultuurindustrie, is het van cruciaal belang. Het samengaan van rechthebbenden onder één paraplu stelt hen in staat om zich in onderhandelingen met gebruikers of de overheid sterker en slagkrachtiger op te stellen dan ze dat individueel zouden kunnen. De resultaten – betere gebruiksvoorwaarden en tarieven – komen ten goede aan alle rechthebbenden: zowel de gevestigde als de debuterende, de enkel lokaal bekende en de internationaal opererende.

Maar de collectiviteit werkt ook in het voordeel van gebruikers. Zij weten zich met een minimum aan administratie en kosten verzekerd van de mogelijkheid om zo goed als het hele wereldrepertoire aan te wenden voor de exploitaties die ze beogen. Het is een ontzaglijk voordeel waarvan die gebruikers – maar ook de overheid en zelfs heel wat rechthebbenden – de meerwaarde lijken te zijn vergeten. Dat verhaal moet onze collectieve beheerorganisatie complexloos durven vertellen naar de buitenwereld toe: dat ze een service verleent voor het goed van het algemeen; dat ze niet zomaar een van alle menselijke hoedanigheid ontdane geldstofzuiger is, want dat achter haar façade dichte drommen bekende en minder bekende auteurs en kleine en grote muziekuitgeverijen schuilgaan.

Die bieden maatschappelijke meerwaarde en verdienen daar ook de juiste vergoeding voor. Dat is de boodschap die we, meen ik, met Sabam in de toekomst nog nadrukkelijker moeten uitdragen. Dat hoeft evenwel niet neer te komen op antagonisme jegens betalingsplichtigen of een gespannen verhouding met de overheid. Integendeel: met stroomlijning en vereenvoudiging van onze tarieven, maar ook met betere en doorgedreven informatie over onze werking, zullen we bij de buitenwacht bondgenoten vinden die onze missie onderschrijven en ondersteunen.

Ook de leden – ‘aandeelhouders’ zoals we ze eigenlijk juridisch gezien moeten noemen – mogen in een veranderend cultureel landschap een

eigentijdse relatie met hun beheersvennootschap verwachten. De digitale technologie biedt daar alle mogelijkheden toe. Sabam moet toegankelijk en transparant zijn, uiteraard. Maar men moet er als lid ook een persoonlijke benadering vinden, dankzij vaste aanspreekpunten. Door zo de noden van haar leden één-op-één te horen, kan Sabam ze ook als spreekbuis vertolken naar overheden en andere spelers in de culturele sector. Daarvoor is het zaak dat de personeelsleden van Sabam zich betrokken voelen bij de werking en het imago van Sabam, en dat de middelen en omstandigheden die hen worden aangereikt om hun taken te vervullen adequaat en bij de tijd zijn. Kwestie van zich de juiste M/V/X op de juiste plaats te voelen ...

Alle creatieve krachten zullen de komende jaren onvermijdelijk blijven kampen met heel wat onzekerheden. Niet alleen omwille van de nazinderende effecten van de coronacrisis, maar evengoed omwille van de doorgedreven druk op hun verdienmogelijkheden van de kant van big tech, digitale dienstverleners, megaproductanten en grootgebruikers. Om hun eigen marges te vergroten, stellen deze zich tot doel het coöperatieve model van het collectief beheer uiteen te spelen – door selectief enkel commercieel succesvolle auteurs en uitgevers te benaderen, of door naar Amerikaans model de afkoop van de rechten van auteurs op *flat fee*-basis op te dringen (waardoor elke relatie met het succes van de exploitatie van hun werken wordt opgebroken). Componisten die muziek in opdracht schrijven, staan bij uitstek in een kwetsbare positie: zij moeten zich al te dikwijls de overdracht van het maximum toegelaten aandeel van hun rechteninkomsten aan een uitgever laten welgevalen.

Voor een relatief kleine beheersvennootschap uit een klein land zijn rationalisatie en internationale samenwerking voor de hand liggende doelstellingen. Ze lopen parallel met de bereidheid om de technologie te laten werken ten bate van auteurs en uitgevers, en dus om volop in te zetten op een collectief beheer dat *data driven* is. Investerings in dataverzameling en -beheer leiden tot efficiëntere inningen en fijnmazigere verdelingen. Maar ook tot een stevigere verankering van Sabam en haar partnerorganisaties als actoren die *incontournable* zijn in het culturele veld.

Verder tekent zich meen ik in deze tijden als taak voor Sabam meer dan ooit de ondersteuning van de professionele aspiraties van haar leden af. Onze beheersvennootschap zou zich bijvoorbeeld meer kunnen laten gelden bij de ontwikkeling van de plannen die op federaal vlak voorliggen ter verbetering van de sociaaleconomische positie van kunstwerkers. Evengoed zou ze zwaarder kunnen wegen op debatten van cultuurpolitieke aard op het publieke forum. Meer in het bijzonder moet Sabam for Culture ons inziens gericht inzetten op ondersteuning en professionalisering van leden-auteurs die uitzicht hebben op een (buitenlandse) doorbraak. Vanzelf wordt het landschap zo ook aantrekkelijker voor uitgevers.

Verdieping van de samenwerking met andere beheersvennootschappen kan bij dat alles meerwaarde opleveren. In een klein afzetgebied bundelt men immers maar beter de schaarse middelen. In zijn korte geschiedenis heeft het inningsplatform Unisono alvast de voordelen van samenwerking aangetoond. Maar ook op andere vlakken moet symbiose tussen lokale collectieve beheerorganisaties mogelijk zijn. Daarvoor is voor alles visie vereist, evenals trefzekere en verbindende communicatie naar leden en partners in de sector.

Met die objectieven voor ogen wil ik me graag verder inzetten als lid van het Bestuursorgaan van Sabam. Waar ik daarin begin 2021 initieel als gecoöpteerd lid aantrad (om later door de algemene vergadering in mijn functie bevestigd te worden), kandideer ik nu voor een volledige mandaattermijn van vier jaar.

Manuel Hermia

Manuel Hermia is improvisator, componist en muzikaal ontdekkingsreiziger. Met een klassieke basis in zijn jeugd, een universitaire jazzopleiding, gevolgd door 30 jaar praktijk in andere muziekgenres (India, Arabische wereld, Afrika, Latijns-Amerika ...) ontwikkelt hij een universele manier om met muziek om te gaan, en lanceert hij tal van projecten waar hij de stilistische grenzen aftast. Zo creëert hij werelden die zich ergens tussen jazz, klassieke, hedendaagse, rock- en wereldmuziek bevinden.

Op dezelfde manier beschouwt hij componeren en improviseren als complementaire en gelijkwaardige disciplines. Hij geeft saxofoonles en cursussen jazzensemble aan het conservatorium van Brussel en een improvisatiecursus voor masterstudenten uit de klassieke richting.

Hij leidt, alleen of samen met anderen, een tiental muziekprojecten waaronder Manuel Hermia Freetet, Orchestra Nazionale della Luna, Le Murmure de l'Orient, Slang, Darrifourcq-Hermia-Ceccaldi, Jazz for Kids, Bahdja ...

Hij heeft ook veel gespeeld als sideman in jazz, wereldmuziek en lichte muziek, met artiesten zo divers als Majid Bekkas (Marokko), Mamady Keita (Guinee), Purbayan Chatterjee (India), Kheireddine Mkachiche (Algerije), Dhruba Ghosh (India), Manou Gallo (Ivoorkust), Guo Gan (China), Dobet Gnahoré (Ivoorkust), Hussein Rassim (Irak), Pierre van Dormael, Jean-Louis Rassinfosse, Samuel Blaser, Didier Laloy, Barbara Wiernik, Jean-Paul Dessy, Stéphane Orlando, Jean-Philippe Collard-Neven, Fred Wesley, Zap Mama, Salvatore Adamo, Sttella, William Sheller, Clarika, Khadja Nin, Dick Annegarn, Kris Dane ...

Naast de composities voor zijn verschillende persoonlijke projecten componeert hij ook showmuziek, een reeks 'Fluid Suites' voor solo-instrumenten in hedendaagse klassieke muziek, muziek voor kort- en langspeelfilms en muziek voor geluidsdocumentaires en radiocreaties.

Verenigingsleven

- Lid van het bestuursorgaan van **Sabam** sinds mei 2013.
- Lid van de raad van bestuur van de vzw **Smart** sinds 2002, en vervolgens van de Stichting Smart, tot op heden.

© Mael G. Lagadec

- Ondervoorzitter van **Jeunesses musicales de FWB** van 2011 tot 2019.
- Voorzitter van de Belgische vereniging van jazzmuzikanten '**Les lundis d'Hortense**' (van 2003 tot 2005) en bestuurder van 2000 tot 2014.

> Aandachtspunten en motivatie

Als lid van het bestuursorgaan van Sabam sinds mei 2013 stel ik mij kandidaat voor een volgend mandaat. En dit om diverse redenen.

Allereerst omdat ik vind dat de verdediging van het auteursrecht dezer dagen absoluut noodzakelijk is en dat niets ooit verworven is. Deze rechten bestaan, maar ze zijn in gevaar als gevolg van de disruptie van nieuwe technologieën, die hand in hand gaan met een gewetenloos neokapitalistisch tijdperk. We krijgen te maken met enorme multinationals, die onze levensstijl verstoren en die zeker voor waardevolle nieuwe faciliteiten zorgen, maar die tegelijk proberen om zoveel mogelijk winst te maken ten koste van een aantal van onze rechten. Ik vind dat we vooruit moeten gaan. We moeten de verandering aanvaarden, maar tegelijk hierop reageren, op een constructieve manier, zodat we gelijke tred houden met het systeem.

Ik ga er ook vanuit dat Sabam als coöperatieve vennootschap aan haar leden toebehoort en dat zij dus zal worden wat we er zelf van maken. Daarom besloot ik me actief te engageren als bestuurder. Ik geloof stellig dat collectieve beheersvennootschappen zoals Sabam en niet de privébedrijven de auteursrechten zullen blijven verdelen. In mijn ogen zijn de collectieve beheersvennootschappen het best geplaatst om de dialoog aan te gaan met nieuwe spelers in de sector (YouTube, Netflix, iTunes, Spotify ...) en om een afrekening, die complexer is dan ooit tevoren, efficiënt en zonder al te hoge kosten te beheren.

Het komt erop aan meer rechten te krijgen voor deze nieuwe manieren om muziek te beluisteren en video's te bekijken. Tegelijkertijd moeten we beter leren omgaan met de informatie die een juiste verdeling van deze rechten mogelijk maakt. Een complexe en enorm grote dubbele werf. Het spreekt voor zich dat de strategie van Sabam op dit vlak een van de grootste bekommernissen is van het huidige bestuursorgaan en een van de grote projecten voor de komende vier jaar. Ik wil mijn persoonlijke engagement binnen het bestuursorgaan rond deze denkoefening graag voortzetten en blijven meewerken aan het bepalen van de strategie die eruit zal voortvloeien.

Als artiest die de muziek vertegenwoordigt in het bestuursorgaan, let ik erop dat ik alle muziek vertegenwoordig. Mijn persoonlijke carrière begon met jazz, maar ik heb ook regelmatig samengewerkt met andere artiesten en culturele partners, gaande van wereldmuziek tot folk, Franse chanson tot hedendaagse klassieke muziek, alternatieve rock tot hiphop, barokmuziek tot geïmproviseerde muziek, en nog veel meer. Ik wil gewoon benadrukken dat ik altijd een artistiek open visie op muziek heb verdedigd, waarbij de barrières tussen stijlen werden weggenomen, en dat ik ernaar streef dit te vertalen in mijn verdediging van alle muziekvormen in het bestuursorgaan van Sabam. Dit komt bijvoorbeeld tot uiting in de steun voor een tarief kleine zalen voor kleine clubs, die in ons land de kweekvijver vormen voor de artistieke creatie en voor onze lokale artiesten. Ook via de steun van Sabam for Culture, die steeds meer bijzonder nuttige en relevante beurzen verstrekt aan de artiesten.

Ik ben ook als lid of bestuurder betrokken geweest bij verschillende verenigingen, zoals Jeunesses Musicales, Les Lundis d'Hortense, Facir, Smart, enz. Ik probeer Sabam in haar visie, manier van handelen en communicatie minder te laten focussen op zichzelf, wat in het verleden vaak gebeurde, en de aandacht te verschuiven naar acties in samenwerking met andere spelers in de cultuursector, als onderdeel van een breder maatschappelijk weefsel.

Tot slot kan ik u nu al zeggen dat, als ik word herverkozen, dit mijn laatste mandaat zal zijn aangezien ikzelf heb gestemd vóór een beperking van het aantal bestuursmandaten tot 12 jaar, zodat er binnen het bestuursorgaan wordt geroteerd en regelmatig nieuwe mensen een kans krijgen. Maar gezien de strategische veranderingen en de beslissingen die de laatste jaren zijn genomen, heb ik uiteraard zeer veel zin om dit engagement te volbrengen, en van binnenuit de start te beleven van de weg die achter deze grote bochten ligt.

Om al die redenen stel ik mij weer kandidaat en ik hoop ten eerste dat ik uw vertrouwen kan behouden.

Rudy Léonet

> Enkele data

- Geboren in Moustier s/Sambre op 25 november 1960
- Lid van Sabam sinds 1993
- Afgestudeerd aan het IAD radio- en tv-productie 1982
- Muziekjournalist Vers l'Avenir van 1978 tot 1983
- Presentator Couleur 3 Radio Suisse Romande 1983
- Indiensttreding bij de RTBF als assistent van Marc Moulin 1983
- Muziekjournalist Télémoustique van 1984 tot 1994
- Oprichter Pure FM 2003 (directeur tot 2016)
- Verantwoordelijke voor de speciale acties bij de algemene mediadirectie van de RTBF 2016
- Oprichting Décibels Music Awards-DMA 2016
- Bestuurder van het Franstalige filmfestival FIFF van Namen in 2016
- Lid van de raad van bestuur van de André Delvaux Academie 2017
- Artistiek coach bij Studio Des Variétés 2017
- Lid van de filmcommissie van het Centre du Cinéma van de Franse Gemeenschap 2020
- Initiatiefnemer van de Belgian Music Week aan Franstalige zijde in 2021
- Auteur voor Indochine, Marc Morgan, Jeff Bodart, Mademoiselle 19, Juan d'Oultremont, Das Pop, Sneaker Pimps
- Auteur van 3 boeken over film en muziek
'Recommandés par 5h' (Renaissance du livre - 2014),
'100 films recommandés par 5h00' (La Marque belge - 2016), 'Access All Areas' (Lamiroy - 2021)
- Sinds 2014 tournee in meer dan 40 bioscopen en culturele centra in de Franse Gemeenschap met de voorstelling COD-Live

> Aandachtspunten en motivatie

Al meer dan 35 jaar wijd ik me beroepsmatig aan observatie, analyse, journalistieke verslaggeving en consultancy rond culturele aangelegenheden. Dit doe ik zowel op de radio, op tv, in de geschreven pers en via de digitale media, maar ook als auteur en componist, aangezien ik sinds 1993 lid ben van Sabam. Ik zou graag de kans krijgen om mijn ervaring in te zetten voor de verdediging van de rechten van de auteurs, die aan de bron liggen van alle creatieve initiatieven, zonder uitzondering.

Gedurende mijn hele loopbaan ging mijn aandacht in de eerste plaats uit naar de lokale verankering van creaties in de Franse Gemeenschap, vanaf de opstart van het concept *Sacrés Belges* eind jaren negentig in het kader van mijn functie als producer bij Radio21, tot de oprichting en de leiding van PureFM, waarvan de creatie gebaseerd was op een fundamentele dynamiek: de ondersteuning van onze lokale scene en onze talenten. Dit muzikale parcours mondde in 2016 uit in de oprichting en nu het voorzitterschap van de DMA (D6bels Music Awards). Ik heb altijd al gestreden voor #playlocal, dat in onze geglobaliseerde wereld meer dan ooit relevant is.

Muziek stond bij mij altijd centraal, maar ik heb me de laatste twintig jaar ook dienstbaar gemaakt voor onze cinema. In de eerste plaats via het programma *5 Heures*, dat ik al 25 jaar deel met Hugues Dayez, via boeken over film die we samen hebben gepubliceerd en via de voorstellingen *Critic On Demand Live*, waarmee we nu al vijf jaar door heel Wallonië en Brussel toeren en zullen blijven toeren (dertig data, waaronder vijf memorabele uitverkochte avonden in de grote zaal van Flagey). In het verlengde daarvan heb ik ook de aanzet gegeven tot verschillende videocasts over onze filmindustrie, met name in het kader van het vijftigjarig bestaan van de filmsteun in de Franse Gemeenschap, een jubileum dat ik op alle RTBF-zenders in goede banen heb mogen leiden. Sinds twee jaar leid ik ook de ceremonie van de *Magritte du Cinéma* voor de RTBF, terwijl ik tevens lid ben van de raad van bestuur van de André Delvaux Academie en de UBFP. Sinds 2013 help ik bovendien mee aan het opzetten van de jaarlijkse ontmoetingen tussen de culturele sector en de RTBF met de podiumkunstensector rond de thema's culturele diversiteit, toegang tot cultuur voor jongeren, digitale omwenteling ... Sinds twee jaar ben ik ook coach positionering bij de *Studio Des Variétés Wallonie-Bruxelles*. In 2021 heb ik het initiatief genomen voor het RTBF-gedeelte van de Belgian Music Week in samenwerking met de VRT/Vibe, wat een jaarlijkse afspraak is geworden.

Ik ben al bijna 30 jaar lid van Sabam. Ik had de gelegenheid en het geluk om te schrijven voor artiesten als Indochine, Marc Morgan, Jeff Bodart, Melle 19, Juan d'Outremont, Das Pop of Sneaker Pimps, maar ook solo onder mijn naam of onder de naam van La Variété. Deze veelheid van standpunten, aan beide zijden van de 'barrière' - die ik eerder als een brug zie - (scheppend kunstenaar en mediadistributeur) heeft mij in staat gesteld een beter inzicht te krijgen in standpunten die vaak tegenover elkaar worden gesteld in een vraag-aanbodverhouding, maar waarvan de relatie complexer en vooral minder antagonistisch is dan ze lijkt. Dit geldt vooral in een geglobaliseerde wereld waar #playlocal niet langer een keuze is, maar een noodzaak.

Door mijn lange loopbaan heb ik onze culturele industrie van binnenuit leren kennen (met name via honderden interviews) en heb ik een totaalbeeld gekregen op haar rijkdom en haar potentieel, maar soms ook op haar beperkingen.

Mijn positie heeft me ook in staat gesteld de Belgische markt te observeren in het licht van de ontwikkelingen op de internationale markt, dankzij mijn talrijke contacten met de MFP (Médias Francophones Public) en de Europese Radio-unie. Alsook de diepgaande transformatie ervan sinds de dematerialisering, de digitalisering en de nieuwe uitdagingen ervan, zowel voor de makers als de zenders.

Zonder ooit een specifieke strekking aan te hangen, lag mijn prioriteit altijd bij het ondersteunen van de ontwikkeling van al onze kunstenaars en al onze talenten in een streven naar authenticiteit en oprechtheid, zowel in hun belgitude als in al hun originaliteit en diversiteit.

Tot binnenkort,

Rudy Léonet

Bram Renders

*Bram Renders (1973) studeerde af als regisseur aan het RITS ('95). Tijdens zijn postgraduaat scenarioschrijven bedacht en schreef hij met twee kompanen onder de naam **de SKRIPTank** het succesvolle en bekroonde **W817**. Al snel volgde onder meer ...**en daarmee basta!** (Ketnet) en **Kinderen van Dewindt** (Eén). In 2003 richtte hij ook nog de Scenaristengilde op, dé beroeps- en belangenvereniging van scenaristen in Vlaanderen, waarvan hij 5 jaar voorzitter was en tot 2016 bestuurslid.*

In 2006 startte hij als creative producer voor het productiehuis Eyeworks. Hij ontwikkelde en maakte er onder andere **Jes** (VTM) en **Dag & Nacht** (VTM) en schreef de langspeelfilm **Los**, naar de bestseller van Tom Naegels.

Sinds 2012 ontwikkelt en schrijft hij weer als freelancer fictie- en andere projecten voor oude en nieuwe media. Zo was hij o.a. head writer van **Welkom in de Wilton** (50-delige comedy Ketnet), **Altijd prijs** (10-delige comedy, VTM) en schreef hij het kassucces **Patser**.

Recent kwam zijn succesvolle langspeelfilm **8eraf** in de zalen, en won hij 2 jaar op rij de Jamie voor beste online fictie, als scenarist van alle seizoenen van **wtFOCK** (GoPlay/Telenet).

Als bestuurlid van Sabam hoopt hij deze essentiële organisatie mee klaar te maken voor de digitale toekomst, waarin we weer actief zullen moeten strijden voor de rechten van alle makers, op nationaal, maar zeker op internationaal vlak.

Nog meer weten? Surf naar nenob.be

> Aandachtspunten en motivatie

Een tiental jaar geleden startte een golf van digitalisering die eerst de muziek en nu ook de audiovisuele sector overspoelt. Internationale spelers vechten met elkaar om de aandacht en vooral het geld van iedereen met een internetaansluiting. Ze hebben allemaal nood aan muziek, verhalen. Maar willen daar zelden een correcte vergoeding voor betalen.

De laatste 8 jaar trok ik in het bestuursorgaan mee aan de kar om onze 100 jaar oude coöperatie klaar te stomen voor dit nieuwe, digitale tijdperk. Hopelijk kan ik dat werk mee afronden tijdens mijn laatste mandaat. Zodat onze auteursrechtenvereniging klaar is voor een volgende 100 jaar. En dat wij samen als Sabam, de rechten van de individuele maker ook de volgende eeuw met kracht kunnen blijven verdedigen.

Sabine Tiels

Zingen en songs schrijven van jongsaf aan? Je leest het in veel biografieën maar bij Sabien Tiels was het werkelijkheid. Ze was amper 15 toen ze slaagde in haar toegangsexamen bij Sabam en één van de jongste leden werd.

Op 19-jarige leeftijd scoorde ze al haar eerste hit met het zelf geschreven en gecomponeerde lied **'Hou je morgen nog van mij?'** (recent succesvol gecoverd door Udo). Sabien won er de Radio 2 Zomerhit voor het beste solodebuut mee. Al snel volgden **'Moeder van mijn moeder'** (hit in 1996) en natuurlijk de grootste hit, **'Trein'**, intussen een Vlaamse klassieker geworden. Haar debuutalbum, met beide hits, was eveneens een succes.

Haar tweede album, **'Hier hoor ik thuis'**, werd uitgebracht in 1997. Op dit album staan onder andere een samenwerking met Toots Thielemans en een medley van liedjes van Ann Christy. Ter promotie hiervan maakte Tiels voor het eerst een theatertournee door Vlaanderen.

Een tweede theatertournee volgde in 1999, na het verschijnen van haar derde album **'Ik ben ik'**. Bij het maken van dit album kreeg ze hulp van onder meer Wigbert Van Lierde en Jo Lemaire.

In 2000 toerde Tiels langs festivals en theaters met het programma **'Ode aan betreurde stemmen'**. Hierin gaf ze met onder andere Dirk Blanchart en Philippe Robrecht een muzikaal eerbetoon aan overleden muzikanten zoals Ann Christy, Louis Neefs en Wim De Craene.

Een jaar later lanceerde ze het album **'Optie adoratie'**, met daarop haar persoonlijke interpretatie van bekende nummers van kleinkunstenaars, waaronder Herman van Veen, Miel Cools, Jacques Brel en Zjef Vanuytsel.

Naast haar werkzaamheden als muzieklerares en zangpedagoge aan de muziekacademie van Tongeren, bracht ze in 2003 het zelfgeschreven album **'Ritme van de tovenaar'** uit, dat geproduceerd werd door haar pianist, arrangeur en intussen levenspartner Dirk Schreurs. Met Schreurs huwde zij in 2007.

© Christelle Verstraete

In januari 2008 verscheen haar album **'De overkant'**, waarna een nieuwe concertreeks volgde. Vervolgens maakte Tiels, samen met Andrea Croonenberghs en Sofie Van Moll, een succesvolle theatertour onder de titel **'Meisjes!'**. Hierin zongen zij nummers van onder meer Boudewijn de Groot, Raymond van het Groenewoud en Kris De Bruyne.

In 2015 trad Tiels toe tot de **'Nijghse Vrouwen'**, een gelegenheidskwartet dat verder bestond uit Astrid Nijgh, Riet Muylaert en Amaryllis Temmerman. De groep werd opgericht als eerbetoon aan tekstschrijver Lennaert Nijgh en ondernam een succesvolle theatertournee met diens repertoire.

In 2022 startte een nieuwe theatertour, **'Nijghse vrouwen 2.0'**, met daarin nog meer liedjes van de onevenaarbare Lennaert Nijgh.

Sabine Tiels

Eind 2016 bracht Tiels het album **'Mannelijk schoon'** uit, een album vol duetten met mannelijke singer-songwriters zoals Johan Verminnen, Nol Havens, Stoomboot, Guido Belcanto en Rocco Granata. De duetten met Wigbert (Niks mis mee), Marcel de Groot (Is het dit nu?), Stef Bos (De reis), Berlaen (Kómmen hole) en Hans de Booij (Nooit ofte nooit) werden uitgebracht als single en kregen veel aandacht op de Vlaamse radiozenders.

In 2017 werd Sabien uitgenodigd voor haar eerste internationaal songschrijfkamp, Song City. Ze werkte er samen met onder meer Elliott Murphy en Kurt Burgelman. Sabien vond er ook haar nieuwe manager die haar nadien richting Engeland leidde waar ze ging samenwerken met producer Paul Drew. Vanaf 2018 resulteerde dat in een meer dansbaar en hedendaags geluid voor Tiels. Met haar rentree in de hitparade als gevolg. Nummers als **'Hier en nu'** (mede geschreven door Udo Mechels), **'Jij kent me beter dan ik'**, **'Dans'** en **'Wildste ritme'** scoorden zeer goed in de Vlaamse Top 50. Deze singles verschenen in 2019 op het album **'Licht'**.

In februari 2021 bereikte Tiels voor het eerst sinds 1996 weer de reguliere Ultratop 50 met de single **'Als jij het niet meer weet'**, een duet met Niko Westelinck. Nadat **'Dans'** in 2019 werd onderscheiden met de Loftrompet (Vlpo/Sabam/MENT) voor Beste Originele Song van het jaar, volgde in 2021 een Loftrompet voor Beste Duet voor de song met Niko Westelinck.

Sabien Tiels profileerde zich ook steeds sterker als songschrijfster. Ze doet dat lokaal, met songs voor onder meer Eveline Cannoot, Ida De Nijs, De Jongens, Liliane Saint-Pierre ... maar het songschrijftalent van Sabien Tiels bleef ook internationaal niet onopgemerkt. Op een door Sacem gesponsorde songschrijfweek werkte Sabien samen met onder meer François Welgryn (Noa, Johnny Hallyday, Celine Dion ...) en schreef er haar single **'Hoop'**, samen met de Engelse producer David Simon en de Parijse songschrijver Emil Leplay.

Tijdens de eerste lockdown begin 2020 nam Sabien in haar eigen studio de CD **'Natural Woman'** op, een eerbetoon aan het repertoire van Carole King waarmee ze succesvol toerde vanaf de zomer 2021, onder meer op de reeks openluchtconcerten bekend als 'Parkies'.

In 2021 volgden nog twee succesvolle internationale samenwerkingen op het vlak van songs schrijven. Sabien werkte samen met de bekende Engelse producer Ian Curnow (East 17, Talk Talk, Kylie Minogue ...) en werd later uitgekozen als enige Belgische om haar land te vertegenwoordigen op het songschrijfkamp dat de muziekbeurs MIDEM organiseerde in samenwerking met het Taiwanese Taicca. Uit die samenwerking kwamen drie songs die toch net even buiten de comfortzone van Sabien lagen (EDM en rap) maar die eveneens supersterke songs zijn. De eerste daarvan wordt nog dit jaar gereleased op het Taiwanese label Rock Records. In eigen land volgde de release van de E.P. **'Dichtbij'**, met daarop de nieuwe single '1+1=3', alweer een samenwerking met de Engelse producer Paul Drew.

Eind dit jaar volgt de nieuwe theatertour **'Ebony & Ivory'**, waar Sabien het podium deelt met Eddie C.

Sabien staat intussen meer dan 25 jaar op de planken.

Zoals steeds: van Sabien Tiels heeft u het laatste nog niet gezien (of gehoord).

VLNL – Cricket Hill Music – Luc Standaert –
+32 497 527188 – info@crickethillmusic.com

> Motivatie

Als jarenlang auteur/componist weet ik zeer goed waar auteursrecht om draait. Het is cliché, maar het is inderdaad het 'loon' van de hardwerkende auteur/componist. Ik vind het belangrijk om te blijven strijden voor een rechtvaardige vergoeding naar mensen toe die de muziek creëren.

Op sommige vlakken kan er zeer zeker nog één en ander verbeteren betreffende deze vergoeding. Dat zal voor mij zeker het belangrijkste strijd- en aandachtspunt zijn.

Walter Verdin

°1953, Anderlecht/Brussel - Videocomponist

Walter Verdin studeerde Kunstgeschiedenis en Beeldende Kunsten. Hij werkte sinds de jaren 1970 met veel kunstdisciplines, meestal multidisciplinair: beeldende kunst, theater, muziek, dans, film, videokunst, muziektheater, tv-generieken, documentaires...

Hij realiseerde heel wat projecten in verschillende muziekgenres: 'Walter Verdin', Specimen & the Rizikoos, De Kreet, Pas De Deux (Eurovisiesongfestival 1983)... en videoconcerten met muzikanten uit alle mogelijke muzikale genres en culturen, 'van klassiek en jazz tot rock en pop'.

Met zijn dansvideo's (o.a. met Anne Teresa De Keersmaeker, Steve Paxton, Wim Vandekeybus...) verwierf hij begin jaren 1990 internationale bekendheid. Als videomaker werkte hij ook regelmatig samen met theatermakers (Guy Cassiers, Theu Boermans, Stijn Devillé...) en muzikanten.

In de loop der jaren richtte hij verschillende organisaties op, samen met andere kunstenaars, en voor de productie van eigen werk: VIDEOLEPSIA (genoemd naar een video-installatie voor Antwerpen93) is de structuur waarmee hij sinds 2013, zonder structurele middelen uit Vlaanderen, nieuw werk realiseert en zijn bestaand oeuvre nieuw leven inblaast.

Sinds zijn eerste videoconcert VIDEORHYTHMICS (1984), waar livemuziek werd gespeeld op de beat van ritmisch gemonteerde videobeelden ("video = beeld + geluid") is het belangrijkste aandachtspunt van Walter Verdin de interactie tussen bewegend beeld en geluid. Het werd zijn handelsmerk. Hij creëerde sindsdien tal van videoconcerten en interactieve dansvoorstellingen.

In 1993 trok hij voor de eerste keer naar Afrika (Ivoorkust) en realiseerde met de opgenomen beelden en geluiden zijn eerste 'Afrikaanse' videoconcert: X-Afrika. Sindsdien zette hij veel projecten op met Afrikaanse kunstenaars, geeft hij er videoworkshops en brengt hij kunstenaars uit verschillende disciplines (foto, video, theater, dans...) en culturen samen.

© Dirk Leunis

Enkele Internationale prijzen

- **Frans/z**, a video from a play by Dito'Dito 4de prijs Theater Tape Festival, Amsterdam 1986
- **Promoclip KULeuven** en **promoclip Centrum Menselijke Erfelijkheid KULeuven**, NVWFT-selectie 1987
- **Roseland** in samenwerking met Wim Vandekeybus en Octavio Iturbe, prod. Beeldhuis NV, 1990
- **Bohemian Crystal** (Prague d'Or, 1991), **Dance Screen Award**, Frankfurt 1991, "Price for creativity" of the National Film Board of Canada (Festival International du Film sur l'Art, Montreal, Canada, 1993)
- **De Parc #1410**, Hotel Solo Montreal, choreografie Angels Margarit, Mudances, Barcelona 1993
Genomineerd op de "6ème Grand Prix International Vidéo Danse" (1993) in de categorie Création Vidéo Danse

Ander werk

- Naast artistieke samenwerkingen met diverse kunstenaars realiseerde hij ook video en muziek in opdracht, als componist, regisseur, cameraman, monteur en producent: theater-, concert-dansregistraties (multi-camera), video-adaptaties van theater- en dansvoorstellingen, spots, muziekclips en generieken, didactische en promotionele videoproducties voor onderwijs en bedrijfswereld o.a. voor KU Leuven, Marktrock, Kunstenfestivaldesarts, Festival van Vlaanderen, Canvas
- **Grafiek**: platenhoezen, concertaffiches, boekillustraties...

- Uitgeverij: Videolepsia – Record label: Pas de disx (Walter Verdin BV)
- Lid van bestuursorganen, algemene vergaderingen, overlegcomités, beoordelingscommissies o.a. Zamu, Africalia, VAF, Afrika Filmfestival, Kunstendecreet

walter@walterverdin.com /

0495 21 22 22 / website Walter Verdin

Voor een volledige lijst van werken en meer links:

[Walter Verdin CV & Werken](#)

[Selectie beelden van video:](#)

[Portfolio video Walter Verdin](#)

Mijn kandidatuur is voor mij een logische stap in mijn engagement om in de voortdurende organisatorische evoluties een lans te breken voor de auteur betreffende alle facetten van zijn werk.

Ik hoop dat mijn kandidatuur positief zal worden onthaald en gesteund zal worden door een meerderheid op de volgende Algemene Vergadering.

> Aandachtspunten en motivatie

Ik stel me kandidaat om als Nederlandstalige auteur lid te worden van het bestuursorgaan van Sabam voor het vacante mandaat binnen de discipline muziek.

Als lid sinds 1979 volg ik reeds vele jaren de evolutie van de vereniging, o.a. in de behandeling van de audiovisuele kunsten. (Mijn eerste videowerken konden enkel als muziek worden gedeclareerd). Ik ben zelf aangesloten in verschillende disciplines, maar heb (mede door een Eurovisiesongfestival-deelname) de meeste rechten ontvangen in de discipline muziek.

Ik heb me in de loop van mijn carrière via verschillende organisaties steeds ten volle ingezet voor de verdediging van de rechten van de auteur en de zelfstandige kunstenaar, in de muziek en de audiovisuele kunst. Deze disciplines groeien tegenwoordig naar elkaar toe, niet in het minst door de huidige digitalisering. Het collectief beheer van auteursrechten zit daardoor in een belangrijke transitieperiode. De verhoudingen tussen de spelers veranderen voortdurend. Dat brengt grote uitdagingen met zich mee, waar ik me graag samen met het bestuursorgaan wil voor inzetten.

**> College voor toneel-, literaire
en audiovisuele rechten en beeldende kunsten**

Eva Cools

Eva Cools (1984) is een Belgische scenarioschrijfster en filmregisseuse.

Ze studeerde in 2007 af in de richting Audiovisuele Kunsten optie film aan de Hogeschool Sint-Lukas Brussel.

Eva Cools regisseerde vier kortfilms: 'De Puta Madre' (2006), 'El Camino del Deseo' (2007), 'Las Meninas' (2012) en 'Alles komt terug' (2014). Haar kortfilms werden op verschillende binnen- en buitenlandse filmfestivals genomineerd en gelauwerd waaronder: Filmfestival Moondance (USA), Festival Internacional de Elche (SPAIN), FirstGlance International Film festival (USA), Film Festival Great Lakes (USA), Cinefiesta Puerto Rico, Film Festival Ghent (BE) en Women's Independent Film Festival in Hollywood (USA), waar ze met haar kortfilm 'Las Meninas' vier prijzen won voor beste film, beste regie, beste scenario en beste actrice voor Elisa Mouliá.

Daarnaast regisseerde ze ook videoclipps voor Belgische bands als Intergalactic Lovers, Mauro Pawlowski, Nightman, The Sophomore Jinx en Arquettes. Haar videoclip 'I left my heart in Vermont' van The Sophomore Jinx won de Popfolio Award voor beste videoclip.

Voor de zender OP12 regisseerde ze een reportage over dEUS naar aanleiding van hun albumrelease 'Following Sea'.

Haar debuutfilm 'CLEO' ging in première in oktober 2019 op Film Fest Gent in de Explore Zone competitie. Het scenario, dat door Cools geschreven werd, won reeds de Visser-Neerlandiaprijs voor scenario tijdens Film Fest Gent in 2016. 'CLEO' is een productie van Lunanime en wordt gedistribueerd door Lumière. De film werd ondersteund door het Vlaams Audiovisueel Fonds en Screen Brussels.

'CLEO' kende zijn Europese première op Alice Nella Citta, een parallelsectie van het Filmfestival van Rome. De film viel drie keer in de prijzen in Rome met: de MyMovies First Feature Film Award, de Rising Star Award voor hoofdactrice Anna Franziska Jäger en de

TimVision Award (een distributieprijs). 'CLEO' werd ondertussen op veertien internationale filmfestivals genomineerd en won vijf prijzen waaronder de prijs voor de Beste Regie op het filmfestival van Sofia. CLEO werd aangekocht door Telenet en wordt online aangeboden via het platform 'Cinema bij je thuis' van Lumière.

In 2020 adapteerde en regisseerde Eva Cools haar eerste webserie: 'Bathroom Stories' in een productie van Sputnik Media. De reeks werd eind december gereleased op VRT NU.

Daarnaast schreef ze als coscenarist aan de langspeelfilm 'Billie & Seb' samen met Ivo Victoria, in een productie van Krater Films. In 2021 schreef ze mee aan de serie 'Fils De Il', in een productie van A-T Productions.

Op dit moment werkt Cools aan het scenario van haar tweede langspeelfilm genaamd 'Apocalypse Boy' in een productie van Krater Films.

> Aandachtspunten en motivatie

Als scenarist-regisseur van langspeelfilms, (web)series en videoclips wil ik mijn professionele ervaring en kennis graag ten dienste stellen van Sabam.

Daarom wil ik mij inzetten om:

- in de eerste plaats jonge scenaristen en filmstudenten de weg te helpen vinden naar Sabam en hen te ondersteunen in hun eerste professionele stappen in de audiovisuele sector.
- in een voortdurend evoluerend medialandschap waarbij we voor grote uitdagingen staan wat betreft nieuwe media, podcasts, online content op digitale platformen en sociale media, de auteursrechten van scenaristen en regisseurs vurig te blijven verdedigen in deze nieuwe afzetmarkten.
- mee te werken aan het uitdenken en realiseren van stages, workshops, opleidingen (zoals de pitch opleiding) en masterclasses op maat van jonge filmmakers in samenwerking met Sabam for Culture.
- nieuwe strategieën en maatregelen uit te denken die het preciaire statuut van de (audiovisuele) auteur kunnen verbeteren. Sabam kan dankzij lobbywerk meewerken aan de bescherming van de positie van de kunstenaar in de huidige maatschappij.
- te helpen om de visibiliteit van Sabam te verbeteren door onder andere door Sabam gesteunde projecten in de kijker te zetten.
- als lid van Wanda Collective (een onafhankelijke actiegroep regisseuses die vrouwen en minderheden verenigt in de strijd tegen institutionele ongelijkheid binnen de Vlaamse en Brusselse audiovisuele sector) samen met Sabam te streven naar een inclusief filmlandschap waarin alle stemmen, alle genres en alle verhalen een volwaardige plaats krijgen. Graag zou ik hiervoor ook thema's willen bespreekbaar maken zoals gendergelijkheid, grensoverschrijdend gedrag op de werkvloer, de positie van de vrouwelijke auteur in de audiovisuele sector en het gebrek aan meer culturele diversiteit binnen de audiovisuele sector. Bovendien wil ik ook ijveren voor meer diversiteit binnen de organisatie van Sabam zelf.

www.evacools.com

Uittreksel uit het verslag van de ondernemingsraad van 19 april 2022

1. Economische- en Financiële informatie 2021 (werkgeversafvaardiging)

De Facturatie 2021 wordt door Serge Vloeberghs toegelicht.
De Repartitie 2021 wordt toegelicht door Steven Desloovere.
Het Financieel luik wordt door Stijn Van Reusel toegelicht.
Zie document in bijlage.

BBTK/SETCa:

Wat is het kostenpercentage per jaar, zonder rekening te houden met de gemiddelde inningen van de laatste 3 jaar.

Stijn Van Reusel:

Per jaar zou het kosten-inningspercentage voor 2021, 2020 en 2019 respectievelijk 19.6%, 19.9% en 19.0% bedragen.

BBTK/SETCa:

Wat zou het kostenpercentage voor 2020 en 2021 zijn bij een normale inning (cfr 2019). Dit dus zonder rekening te houden met de impact van Corona.

Stijn Van Reusel:

Indien we de inningen van 2019 als referentiepunt nemen voor auteursrechten, de gefactureerde rechten ikv uniek platform meenemen en de bruto operationele kosten van het jaar nemen, zoals gerapporteerd in de jaarrekening, dan zouden we op respectievelijk 16,7% en 16,2% komen in 2021 en 2020. Deze bruto operationele kostencijfers mogen echter niet zomaar aangenomen worden want in 2020 en 2021 werd op diverse manieren aanzienlijk bespaard waardoor de kosten niet reflectief voor wat ze zouden zijn onder normale operationele omstandigheden.

BBTK/SETCa:

Maar het geeft wel een indicatie voor als we terug meer kunnen innen. Deze ligt dan ook lager dan het hoge commissiepercentage van vandaag en al in de buurt van de 15% die door de wetgever gevraagd wordt.

Stijn Van Reusel:

Zonder covid-19 zou 2020 misschien een jubeljaar geweest zijn met de start van het uniek platform, wat helaas niet het geval is geweest.

2. Verslag bedrijfsrevisor

De commissaris neemt het woord om zijn verslag over de jaarrekening en bijhorend jaarverslag toe te lichten.

Zie documenten in bijlage.

Er zijn geen verdere vragen of opmerkingen.

Indien er bij bepaalde punten van de ondernemingsraad vragen, onduidelijkheden of bedenkingen zijn mag het personeel altijd de werknemersafvaardiging contacteren voor meer informatie.

Goedgekeurd op 21 april 2022.

*De werknemersafvaardiging,
De Secretaris,*

*De werkgeversafvaardiging,
De Voorzitter*

